

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714200350
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3714200350.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti J. - W., nar. XX.X.XXXX a V., nar. XX.X.XXXX, bytom X. č. XXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, deti rodičov: matka nebohá, otec J. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXX, o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica na nariadenie ústavnej starostlivosti, na odvolanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. februára 2014, č.k. 3P/3/2014-20, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, súd prvého stupňa návrh na prerušenie konania zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica podal na súd návrh na nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletými deťmi. Na pojednávaní dňa 6.2.2014 navrhovateľ uviedol, že po podaní návrhu, starosta obce spolu s otcom detí, riaditeľkou školy a miestnou cirkvou dohodli postup, ako budú rodine pomáhať. Domácnosť úplne prerobili tak, že je v poriadku, zabezpečili drevo a starosta obce zabezpečil jednu pracovníčku, aby denne dochádzala do domácnosti a pomáhala otcovi so starostlivosťou o deti a domácnosť. Situácia v rodine je v súčasnej dobe dobrá a nie je dôvod na nariadenie ústavnej starostlivosti. Vyslovil však obavu, že v prípade, ak by bol návrh vzatý späť, v krátkom čase by pomoc zo strany obce prestala a rodina by sa mohla ocitnúť opäť v zlej situácii. Uviedol, že v súčasnej dobe majú pre deti rezervované miesto v Detskom charitnom dome Považská Bystrica, pričom pre deti by toto zariadenie bolo najvhodnejšie z dôvodu vzdialenosti od otca. Jedná sa o zariadenie, kde sa nenachádzajú problémové deti, v zariadení je priamo kaplnka, kde sa slúžia omše a deti sú vychovávané v zmysle kresťanských zásad. V prípade, že by po ukončení konania bolo opätovne potrebné nariadiť ústavnú starostlivosť, deti by museli byť umiestnené v Trenčíne, alebo v N., čo by nebolo v ich záujme a maloleté deti by to znášali zle. Z uvedených dôvodov požiadal o prerušenie konania na dobu troch mesiacov a v prípade, že po tejto dobe bude situácia v rodine priaznivá, návrh na nariadenie ústavnej starostlivosti zoberú späť. Otec na pojednávaní s prerušením konania súhlasil, pričom uviedol, že situácia v rodine sa zlepšila. Čo sa týka starostlivosti o domácnosť, túto sa snaží udržiavať v čistote spolu s deťmi, ktoré mu pomáhajú. Na práce, ktoré neovláda, si zavolá známych, ktorí mu v tom pomôžu. Deťom varí klasické jedlá a snaží sa im poradiť a pomôcť aj pri príprave do školy. Doma kúria drevom, ktoré má pripravené. V domácnosti je zavedená elektrina, všetky účty má riadne uhradené. Jeho príjmom je vdovský a sirotsky dôchodok a prídavky na deti vo výške 320,00 eur mesačne.

Ďalej s odkazom na ust. § 110 O.s.p. v odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že účelom konania o nariadenie ústavnej starostlivosti je čo najrýchlejšie rozhodnúť o umiestnení dieťaťa mimo

svojho prirodzeného výchovného prostredia (rodiny), ak sú splnené podmienky, ktoré ustanovuje zákon, teda ak výchova dieťaťa je vážne ohrozená, alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave, alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti. Účastníci konania v priebehu konania uviedli, že situácia v rodine je momentálne priaznivá a o deti je primerane postarané. Navrhovateľ dokonca na pojednávaní uviedol, že dôvod na nariadenie ústavnej starostlivosti v súčasnosti nie je. Okrem iného nad výchovou maloletých detí je rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 10P 56/2011-19 zo dňa 28.9.2011 určený dohľad, ktorý nebol zrušený a naďalej trvá, a ktorý sa podľa Zákona o rodine vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálno-právnej ochrany detí, obce, školy a neštátnych subjektov. Súd má za to, že nie hrozba súdneho konania má vplývať na to, aby otec udržiaval priaznivý stav v rodine aký je v súčasnosti, ale najmä určený súdny dohľad realizovaný príslušným orgánom sociálno-právnej ochrany detí, a obcou, resp. inými subjektami a osobami, ktoré sa aj v súčasnej dobe na starostlivosti o deti podieľajú. Vzhľadom na uvedené, súd návrh na prerušenie konania zamietol, nakoľko by sa to priečilo účelu konania.

Uznesenie okresného súdu v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol navrhovateľ a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že návrhu na vydanie predbežného opatrenia a následne na nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletými deťmi pristúpil z dôvodu, že v rodine je nariadený súdny dohľad rozhodnutím Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.10.2011 pod č.k. 10P/56/2011-19, ktorý sa pravidelne zo strany ÚPSVaR vykonával a plnil svoj účel. V poslednej dobe napriek súdnemu dohľadu, sa situácia v rodine začala zhoršovať. Prerušenie konania navrhol z dôvodu, že i keď je situácia v rodine aktuálne stabilizovaná a za súčinnosti starostu obce pominul momentálne dôvod na odobratie detí z rodinného prostredia, teda na nariadenie ústavnej starostlivosti, doba troch mesiacov, na ktorú žiada konanie prerušiť má slúžiť na to, aby sa zistilo, či si otec detí osvojí plnenie si svojich povinností a či obec sa bude naďalej aktívne podieľať, resp. stanoví si priority pomoci na základe sociálneho plánu a dlhodobejšej a aktívnejšej pomoci rodine. Podľa jeho názoru, otec si taktiež počas týchto troch mesiacov zvykne na novú situáciu s tým, že konanie bude prerušené a počas tohto obdobia sa zistí, či skutočne tak obecný úrad ako aj otec, majú na zreteli čo najlepší záujem detí aj do budúcnosti. Poukázal na to, že aj otec detí súhlasil s prerušením konania. Je toho názoru, že v prípade, ak by sa konanie o nariadenie ústavnej starostlivosti ukončilo, mohlo by dôjsť k situácii, že tak rodina ako aj obec, by mohli stratiť záujem na obnovení rodinného prostredia. Doba, po ktorú by bolo konanie prerušené, má podporiť a upevniť ešte väčší význam a intenzitu snahy všetkých zainteresovaných, v rámci súdneho dohľadu v rodine.

Otec maloletých detí, nevyužil svoju zákonnú možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je vecne správne a preto je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. toto potvrdiť. O odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania uviesť nasledovné:

Podľa § 110 veta prvá O.s.p., ak to účastníci zhodne navrhnú, alebo ak sa neustanovia bez predchádzajúceho ospravedlnenia na pojednávanie, súd konanie preruší, ak sa to neprieči účelu konania.

Citované ustanovenie upravuje osobitný dôvod prerušenia konania, ktorý je do značnej miery odlišný od iných dôvodov prerušenia konania. Kým ostatné dôvody prerušenia konania (§ 107 a nasl. O.s.p.) spočívajú spravidla na nejakej prekážke postupu konania, ktorú súd nedokáže procesnými prostriedkami

odstrániť, prerušenie podľa § 110 je výlučne v dispozícii účastníkov konania. Účelom a zmyslom prerušenia konania podľa tohto ustanovenia, je poskytnúť účastníkom čas na mimosúdne riešenie veci. Kritérium nepriečenia sa účelu konania, ktoré je súd obligatórne povinný skúmať, sa bude vzťahovať práve na posúdenie situácie, či účastníci majú, alebo nemajú podľa hmotného práva dispozíciu predmetom konania. Ak sa teda prípadné prerušenie konania bude účelu konania priečiť, súd konanie nepreruší, i keby došlo ku komisívnemu konaniu, teda zhodnému návrhu všetkých účastníkov v tom zmysle, že chcú, aby konanie bolo prerušené.

V preskúmvanej veci ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, ÚPSVaR Považská Bystrica podal na súd prvého stupňa návrh na nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletými deťmi. Z obsahu výpovede jeho zástupcu na pojednávaní dňa 06.02.2014, ako aj z obsahu podaného odvolania vyplýva, že aktuálne sa situácia v rodine zlepšila resp., že je tak stabilizovaná za prispenia starostu obce, v ktorej maloleté deti žijú, že pominul aktuálne dôvod na odobratie detí z rodinného prostredia, teda nariadenie ústavnej starostlivosti. Nad výchovou maloletých detí, je súdnym rozhodnutím nariadený dohľad, ktorý doposiaľ zrušený nebol. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 06.02.2014, navrhol prerušenie konania na dobu troch mesiacov, ku ktorému návrhu, sa pripojil aj otec maloletých detí. Z uvedeného teda vyplýva, že vzhľadom na komisívne konanie účastníkov predstavujúce zhodný návrh v tom zmysle, že chcú, aby konanie bolo prerušené, je síce splnená prvá podmienka preto, aby bolo možné postupovať v zmysle ust. § 110 O.s.p. a konanie vo veci prerušiť, avšak z hľadiska obligatórnej povinnosti súdu skúmať, či je splnené aj druhé kritérium a to nepriečenie sa účelu konania, odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že vzhľadom na účel tohto konania, spočívajúci v urgentnom rozhodnutí o umiestnení detí mimo svojho prirodzeného výchovného prostredia za splnenia zákonom stanovených podmienok, za situácie, že samotný navrhovateľ konštatuje, že na takýto postup aktuálne podmienky splnené nie sú, nie je možné považovať prerušenie konania za súladné s účelom tohto konania, pretože nie konanie vo veci nariadenia ústavnej starostlivosti, ale práve nariadený súdny dohľad, a v rámci neho pravidelné vykonávanie šetrenia za účelom splnenia jeho účelu, je prostriedkom na to, aby starostlivosť zo strany otca maloletých detí bola zabezpečovaná tak, ako to zákon vyžaduje. Túto funkciu ako správne konšatoval aj prvostupňový súd, rozhodne nemôže nahradzovať prerušenie konania v rámci nariadenia ústavnej starostlivosti, naviac v prípade, keď ako to uvádza aj samotný navrhovateľ, nie sú zákonné predpoklady na to, aby ústavná starostlivosť nad maloletými deťmi, bola t.č. nariadená.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu, ako vecne správne za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.